

Egy szobor eltűnt a talapzatáról

Írta:

A kutya sem gondolta volna, hogy szoborbontás idején is van esőnap, esőóra. Pedig így van, hiszen a meghirdetettél korábban, 10 óra előtt emelték le a betonlapról dr. Doktor Sándor szobrát Pécssett. (A képen a szobor hűlt helye "látható.")

Mérsékelt érdeklődés mellett, simán, zökkenőmentesen zajlott le a manőver, a baranyai megyeszékhelyen, a Nagy Jenő utcában. Előtte senki sem mondott beszédet, csokrokat sem helyeztek el sehol. Az bizonyos, az avatáson, az elmúlt évezredben, az 1970-es évtized végén nehezebb volt egy jó helyet szerezni az ünnepségre.

Amilyen gyorsan ment az első ütem, annyira meggyűlt a munkások baja a réseléssel. Hiába, a szocializmusban biztos alapokon állt minden. Még a cementet sem spórolták ki a mesterek. Az idők végezetéig tervezték a dolgot, ám hamarabb érkezett a búcsú pillanata.

A munka zajlott, a múltat eltörölték

Azért nem mindenki tűrte szó nélkül a történéseket. Egy idősebb úr kifakadt:

„Erre van pénz, mi?! A környékbeli boltos, bizonyos Gabesz hozzátette: „Azért nagy gazember volt a kolléga.”

„Az hát, a francba” – érkezett a válasz. „Megette a fene az egészet.” Ezzel lassan, de biztosan kezdett kibontakozni a süketek párbeszéde. Mert nem ugyanarról folyt a diskurzus, az azért kiderült a félig-meddig sületlen dialógusból.

„Hagyhatták volna békében azt az alkotást” – jegyezte meg is korosodó dáma. „Azt sem tudtuk ki volt, nem zavart senkit.”

Egy ifjú, szépérzéssel megáldott egyetemista viszont érdekes dolgot vetett fel, de már későn. „Kár volt az alapzatot is lerombolni. Kisebb átalakítással bármit odatehettek volna.” Társa viszont frappánsan visszavágott: „Nem lehet, mert akkor zarándokhellyé válhatott volna.”

Ez utóbbi állítás azért kissé erős volt, mert tényleg, szinte senki sem szenvedett maradandó lelki sérülést, az eset kapcsán. Kegyhelyként nehéz elképzelni a placcot.

Egy ősz szemüveges középkorú sem hagyta megjegyzés nélkül az akciót. Ő a politikusokat vette célba mondókájával. „Akik döntöttek róla, azok is éltek abban a rendszerben. Inkább adták volna oda egy szoborparkba, ahol ellett volna nyugodtan.”

Aztán lassan helyreállt a rend, mindenki ment a dolgára. Mint dr. Doktor Sándor szobra is.